

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/24/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2516010034
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2516010034.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Vladimíra Tencera, v trestnej veci obžalovaného N. L., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného N. L. proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 14. apríla 2016, sp.zn. 16T/1/2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. júna 2016, a takto

rozhodol:

I.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného N. L. nar.XX.XX.XXXX v S., z a m i e t a .

II.

Podľa § 79 odsek 3 Trestného poriadku sa žiadosť obžalovaného N. L. nar.XX.XX.XXXX v S., o prepustenie z väzby na slobodu z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný N. L. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe,

ž e

hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/78/2012 z 27. augusta 2014, právoplatným 17.09.2014, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona,

dňa 10. decembra 2015 v presne nezistenom čase prišiel do obce F. B. osobným motorovým vozidlom značky Škoda Felícia, červenej farby, evidenčné číslo ZA-751DD, kde následne v čase približne o 00:28 hodine na R. ulici s úmyslom prisvojiť si cudzí majetok, vstúpil cez uzamknutú bránku, ktorú si otvoril kľúčikom zasunutým z vnútra zámku, do predzáhradky rodinného domu s popisným číslom XXX vlastníka F. L. s manželkou, skadiaľ následne vnikol na dvor rodinného domu s popisným číslom XXX/XX vlastníčky S. S. takým spôsobom, že prekonal oplotenie medzi pozemkami vysoké 142 cm a následne popri rodinnom dome s popisným číslom XXX/XX prešiel betónovým chodníkom k zadnej časti domu a ďalej do zadnej časti dvora, kde ho spozoroval poškodený L. S., ktorý tam N. L. v čase o 00:30 hodine obmedzil na osobnej slobode tak, že ho chytil za bundu, stiahol ho na zem a nakoľko N. L. kládol aktívny odpor a snažil sa z miesta ujsť, tak ho poškodený L. S. priklakol na zem a v čase o 00:40 hodine bol N. L. zadržaný príslušníkmi Obvodného oddelenia Policajného zboru Vrbové.

Za to bol obžalovanému :

Podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, s poukazom na § 41 odsek 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona mu bol uložený trest prepadnutia vecí :

- 1 ks dláto s bielou plastovou rukoväťou, 1 ks modro-čierne kombinačky, 1 ks dláto s drevenou rukoväťou, 1 ks červeno-modré kombinačky, 1 ks skrutkovač čierny, 1 ks žltó-červené kombinačky, 1 ks červený nôž na rezanie skla, 1 ks červené ihlové kombinačky, 1 ks čierne gumové kladivo, 1 ks kovová rúčka z dverí, 1 ks modré kombinačky, 2 ks čierne skrutkovače so žltým vrškom, 1 ks kovový krížový skrutkovač, 1 ks červený skrutkovač, 1 ks modrý skrutkovač, 1 ks čierny skrutkovač, 1 ks čierno-žltý skrutkovač, 1 ks červené kliešte.

Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne :

K vykonanému dokazovaniu uviedol, že upravil skutok tak, že zmenil spôsob, akým obžalovaný vnikol na pozemok manželov S., nakoľko z vykonaného dokazovania mal preukázané, že na pozemok obžalovaný nevnikol od ulice cez bránu manželov S., vysokú 180 cm, ale najprv vstúpil cez uzamknutú bránku, ktorú si otvoril kľúčikom, zasunutým z vnútornej strany zámku, do predzáhradky rodinného domu na R. ulici s popisným číslom XXX, vo vlastníctve F. L. a jeho manželky, skadiaľ následne vnikol na dvor rodinného domu s popisným číslom XXX/XX vlastníčky S. S. takým spôsobom, že prekonal oplotenie medzi pozemkami vysoké 142 cm.

Obžalovaný je usvedčovaný vlastnou výpoveďou, v ktorej opísal a na pripojenej fotodokumentácii aj názorne ukázal, ako postupne vnikol na pozemok svedka L. a následne na pozemok poškodeného S., ako aj výpoveďou očitého svedka V. B., ktorý v kritický večer kontinuálne pozoroval z balkóna konanie obžalovaného a videl ho, ako vstúpil najskôr na pozemok F. L. a následne na pozemok poškodeného S.. Z vniknutia na pozemok ho usvedčuje aj poškodený S., ktorý podrobne opísal, ako obžalovaného zbadal na ich pozemku, rozbehol sa po ňom, kde ho následne zadržal. Jeho výpoveď je podporená i výpoveďou jeho manželky S. S.. Do toho zapadajú i výpovede svedka A. C. a následne i výpovede policajtov R. J. a U. Q..

Čo sa týka vstupu na pozemok svedka L., súd neveril obrane obžalovaného, že bránka nebola uzamknutá a že túto voľne otvoril, nakoľko svedok L. vypovedal, že bránku na noc zamykajú, ale kľúčik ostáva zasunutý z vnútornej strany zámku s tým, že členovia domácnosti si odomknú tak, že prestrčia ruku cez bránku. Výpoveď tohto svedka vyznieva vierohodne, navyše i poškodený S. uviedol, že nie je u nich v obci zvykom, že by bránky bývali na noc odomknuté. Aj samotný poškodený S. mal bránu k domu zamknutú, čo potvrdil vo svojej výpovedi i obžalovaný, ktorý uviedol, že skúšal bránu do dvora S. otvoriť, ale bola zamknutá. Svedok V. B. nevedel presne uviesť, v ktorých miestach a ako vstúpil obžalovaný na pozemok svedka L., lebo v tých miestach už nesvietilo tak jasne pouličné osvetlenie. Pri týchto pochybnostiach potom súd uzavrel, že obžalovaný plot svedka L. od ulice nepreliezol, ale vošiel na jeho pozemok cez uzamknutú bránku, ktorú si odomkol kľúčikom zasunutým v zámku z vnútornej strany.

K obhajobnej argumentácii obžalovaného uviedol, že obžalovaný nepopieral, že vošiel na pozemok manželov S., tvrdil však, že mu na tento pozemok zabehol pes a on konal reflexívne v snahe vziať ho odtiaľ preč. Nevierohodne vyznieva tvrdenie, že obžalovaný dve hodiny pred skutkom kúpil od U. pred penziónom psa a vybral sa s ním do L. za strýkom. Vykonaným dokazovaním boli v celom rozsahu vyvrátené tvrdenia o zabehnutom psovi. Predovšetkým svedok V. B. jednoznačne uviedol, že obžalovaného dlhšiu dobu pozoroval ako sa približuje k domu poškodeného S., ale žiadny pes s ním nebol. Ani ostatní svedkovia žiadneho psa nevideli, podľa nich obžalovaný ani po zadržaní hľadanie psa nespomínal. Sám obžalovaný uviedol, že brána do dvora poškodeného S. bola zatvorená, pričom z oboznámenej fotodokumentácie brány je zrejme, že medzi bránou a zemou, resp. bránou a múrmi

sú veľmi tenké medzery, cez ktoré by sa pes, ktorého obžalovaný opísal ako 2-3 roky starý križenec, vysoký 20 - 30 cm, neprepchal. Po tomto zistení na hlavnom pojednávaní obžalovaný prispôobil svoju obhajobnú argumentáciu zmene dôkaznej situácie a tvrdil, že mu pes zabehol najprv na pozemok F. L. cez jeho plot, ktorý má širšie medzery a následne cez deliaci plot až na pozemok poškodeného S.. Ani tejto argumentácii súd neuveril. I plot suseda F. L., ako je zrejme z oboznámenej fotodokumentácie, je od ulice dosť vysoký, jeho základ tvorí 50 cm vysoký betónový múrik, na ktorom je kovová konštrukcia s medzerami v konštrukcii, ktoré sú úzke na to, aby sa tadiaľ prepchal ním opísaný pes. Už úplne nevierohodne vyznieva tvrdenie, že pes prešiel hneď dva takéto ploty za sebou (najprv k L., potom k S.). Obžalovaný navyše tvrdil, že za psom skončil bez rozmyslu, inštinktívne, no z vykonaného dokazovania bol preukázaný opak, teda že konal premyslene, aby na prekonávanie prekážok stojacich mu v ceste vynaložil čo najmenej úsilia. Tiež bola vyvrátená jeho obhajoba, že stál na mieste pri rohu domu svedka L., lebo poškodený S. ho zbadal vzadu pri dverách a následne ho prichytil v zadnej časti dvora, čo potvrdila i S. S.. Ich výpovede pritom súd považoval za pravdivé a vierohodné. Tu treba tiež poukázať na skutočnosť, že obžalovaný mal pri sebe v kritický večer slzotvorný sprej - tzv. kaser, čo neskôr aj sám priznal, hoci na začiatku tvrdil, že tento pri sebe v ľadvinke nemal. Kaser je pritom všeobecne vnímaný ako veľmi účinný nástroj na prekonanie resp. zamedzenie odporu tak osôb, ako aj zvierat.

K odmietnutiu návrhov na vykonanie dokazovania súd I. stupňa uviedol, že návrh, aby dokazovanie bolo doplnené o znalecký posudok z oboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, vzhľadom k možnej nepríčetnosti obžalovaného, súd odmietol vykonať ako nedôvodný. Pre pribratie znalca a vypracovanie znaleckého posudku nie sú dôvody, nakoľko o duševnom stave obžalovaného nevznikli žiadne reálne a objektívne podložené pochybnosti. Samotná mnohonásobná recidíva obžalovaného nie je dôvodom k pochybnostiam o jeho príčetnosti. Treba podotknúť, že obžalovaný v tomto prípade konal nanajvyššie cielene a premyslene, čo podozrenie v smere, že by malo ísť o osobu nepríčetnú v čase skutku, zásadne rozptyľuje.

Ako nedôvodné vyhodnotil okresný súd i návrhy obžalovaného na vykonanie dôkazov, ktorými chcel obžalovaný preukazovať rozsah svojich zranení údajne mu spôsobených pri jeho zadržaní majiteľom domu a jeho susedmi vo forme výsluchov svedkov policajtov C. L. a Q. A., resp. ošetrojúceho lekára z nemocnice MUDr. U. P.. Tieto návrhy sa totiž týkali dokazovania okolností nepodstatnej pre rozhodnutie v tejto trestnej veci. Rozsah údajných poranení obžalovaného bude predmetom dokazovania v konaní, ktoré trestným oznámením inicioval sám obžalovaný.

Návrh na zabezpečenie fotodokumentácie z prehliadky izby č. X z 25. januára 2016 v U. N. v L. sa týkal dokazovania okolností nepodstatnej pre rozhodnutie v tejto trestnej veci. Výsledky domovej prehliadky nie sú pre rozhodovanie v tejto veci vôbec relevantné.

Rovnako za nedôvodný považoval okresný súd návrh obžalovaného na vykonanie znaleckej expertízy ohľadne vecí zaistených pri prehliadke motorového vozidla. Tento postup by teoreticky prichádzal do úvahy vtedy, ak by bolo treba zisťovať, či veci boli použité na spáchanie trestného činu. Taká potreba v konaní nevzišla. V tomto prípade je kľúčové to, či veci boli určené na spáchanie trestného činu, ktorá otázka z hľadiska svojho posúdenia podľa názoru súdu nepotrebuje odborné znalosti. Túto otázku vie posúdiť súd sám, mimo iné i s poukazom na fakty známe mu z úradnej činnosti (súdu je známe, aké veci sa používajú na prekonávanie prekážok pri vlámaniach).

Ako nedôvodné vyhodnotil okresný súd i návrhy obžalovaného na prepočutie svedkov R. J. a A. C., lebo títo boli v konaní pred súdom kontradiktórnym spôsobom vypočutí a obhajobe bol poskytnutý dostatočný priestor. Navyše i z odôvodnenia týchto dôkazných návrhov je zrejme, že sa týkajú ozrejmenia skutočností nepodstatných pre rozhodnutie, kde obžalovaný skôr tieto ich výpovede hodnotí a rozporuje.

Návrh na vykonanie vyšetrovacieho pokusu na mieste činu k spôsobu prekonania prekážky obžalovaným považoval okresný súd za nadbytočný, nakoľko vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní mal na základe vlastného opisu deja obžalovaným s pomocou zabezpečenej fotodokumentácie bez akýchkoľvek pochybností preukázané, akým spôsobom a v ktorých miestach tento prekonal oplotenie. Otázka obhajoby, či tento spôsob predstavuje prekročenie, prelezenie ale preskočenie, je potom už len na hodnotení súdu.

Čo sa týka žiadosti o odber biologického materiálu (chlpy zo psa) z osobného automobilu na preukázanie skutočnosti, že obžalovaný mal v aute psa, k tomu treba uviesť, že prípadný pozitívny nález chlpy zo psa by ešte nepotvrdoval verziu obžalovaného o kúpe psa v kritický večer, lebo ten sám priznal, že v minulosti psov vlastnil, mohol ich preto v minulosti v aute aj prevážať. Tu treba opätovne poukázať na výpoveď svedka V. B., ktorý obžalovaného kontinuálne pozoroval pri jeho aktivite v ten večer, mal dobrý výhľad na ulicu a jasne potvrdil, že žiadneho psa s ním nevidel.

K právnej kvalifikácii konania okresný súd uviedol, že z hľadiska objektívnej stránky konanie obžalovaného opísané v skutkovej vete naplnilo zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona.

Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného ako konanie v priamom úmysle a to vo vzťahu k obom trestným činom.

Podrobným spôsobom sa okresný súd vyjadril ku kvalifikačným znakom trestného činu porušovania domovej slobody a subjektívnej stránke trestného činu krádeže.

K uloženému trestu :

Okresný súd pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukládanie trestov uvedených v ustanovení § 34 odsek 1, odsek 3, odsek 4 Trestného zákona. Obligatorne prihliadol podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. V prípade obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Ako priťažujúce okolnosti súd vyhodnotil, že obžalovaný spáchal viac trestných činov (§ 37 písmeno h) Trestného zákona) a že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písmeno m/ Trestného zákona). U obžalovaného prevažoval pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi, čo viedlo k modifikácii pôvodnej trestnej sadzby (12 - 60 mesiacov) postupom podľa § 38 odsek 4 a odsek 8 Trestného zákona, teda k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu. V rámci takto modifikovanej sadzby (28 - 60 mesiacov) potom okresný súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov, teda pri dolnej hranici modifikovanej trestnej sadzby.

Nakoľko bol obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu za úmyselný trestný čin niekoľko krát, okresný súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Súd I. stupňa zároveň obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí, nakoľko išlo o veci určené na spáchanie trestného činu ako ich má na mysli ustanovenie § 60 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona. Z opisu a fotodokumentácie jednotlivých vecí zaistených pri zákonne zrealizovanej prehliadke automobilu je zrejmé, že ide o nástroje (dláta, šrobováky, rezačka skla, gumové kladivo, kovová kľučka na okná či kombinačky), ktoré sú v celom rozsahu použiteľné a využiteľné pri krádežiach vlámaním, ktoré sú v kriminálnej agende obžalovaného takpovediac nosné. Výnimku predstavuje štepársky nožík, ktorý je zabalený a evidentne ešte nebol použitý, ako aj strieborné záhradkárске nožnice. Tieto dve veci preto okresný súd obžalovanému ponechal.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie (č.l.446), ktoré písomne odôvodnil tým, že odvolanie smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, a to z nasledujúcich dôvodov :

- boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré predchádzalo vydaniu rozsudku a toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba,
- súd neúplne (nedostatočne) zistil skutkový stav vecí, nesprávne právne posúdil prípad, na základe čoho dospel k nesprávnemu záveru o vine obžalovaného,
- pokus krádeže nebol nijako preukázaný, nebola naplnená skutková podstata,
- obžalovaný mohol byť uznaným vinným podľa § 194 ods. I, k tomu sa obžalovaný aj priznal a toto oľutoval vzhľadom na zabehnutie svojho psa Denyho.

Obžalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal, aby odvolací súd podľa § 321 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d), písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok.

Podľa mienky odvolateľa boli krátené práva obhajoby a vydané rozhodnutie vychádza výlučne z vykonaných dôkazov navrhnutých prokuratúrou.

Už na konci prípravného konania obžalovaný namietal, že mu bol predložený neúplný spis, pretože nebola zabezpečená fotodokumentácia s popisom vecí z prehliadky v U. "N." v L.. Obžalovaný žiadal, aby bolo vykonané znalecké skúmanie vecí, ktoré mu boli zadržané pri prehliadke auta vo F. B. dňa 10.12.2015 v tom zmysle, aby sa určilo, či boli použité na páchanie trestnej činnosti.

Obžalovaný zasielal ešte v prípravnom konaní dva listy zo dňa 15.2.2016 a 17.2.2016 na Okresnú prokuratúru Piešťany. Žiadnu písomnú odpoveď nedostal. Odvolateľ poukazuje aj na to, že v dňoch 18. a 19.04.2016 bol v rubrike krimi -joj vysielaný príspevok o tom, že sa pohyujú na červenej Felícii

neznámi páchatelia v okresoch Trnava, Senec, Bratislava a sú zaznamenaní na kamerovom systéme pri vykradnutom rodinnom dome. Teda aj v čase zadržania obžalovaného naďalej prebiehajú krádeže na červenej Felícii.

V prípravnom konaní bol vypočutý iba raz a to v čase, keď bol kvôli zdravotným problémom ošetrovaný v nemocnici (v tej dobe bol na infúzií). Nebol schopný výsluchu, čo vypočúvajúcí nezaznamenal v zápisnici. Ďalší výsluch sa v prípravnom konaní už neuskutočnil.

Z interiéru Felície nebol odobraný biologický materiál - čerstvé chlpy psa, ktoré by preukázali to, že obžalovaný skutočne mal v tú noc v aute psa. Nikdy sa nevyjadril, že by mal pes ísť na pozemok poškodeného Zbyvateľa cez jeho bránku. Sused B. nemohol z jeho uhla pohľadu psa vidieť. Sám potvrdil, že nevidel obžalovaného ani vystupovať z auta. Obžalovaný kúpil psa pri penzióne L. -vedľa kostola, kde sa nachádza parkovisko. Je tam rušno, bývali tam zábavy. Predávali tam Poliaci, Bulhari a Rumuni.

Obžalovaný poukazuje tiež na to, že rozhodovanie o väzbe nebolo nahrávané.

Prvostupňový súd sa tiež nedostatočne zaoberal tým, prečo by mal ísť k poškodenému S., keď voľne prešiel k L. cez otvorenú bránku. Je pochopiteľné, že jeho pes bežal na pozemok poškodeného S., keďže tento mal na pozemku malých psov.

Okresný súd porušil zákon, keď najprv konal hlavné pojednávanie na ktorom pristúpil k záverečným rečiam a až následne po odsúdení konal verejné zasadnutie o trvaní väzby. Otázkou väzby sa mal súd zaoberať prednostne. Malo byť o nej bez meškania rozhodnuté (§ 79 ods. 3 Trestného poriadku) a až následne mal súd konať hlavné pojednávanie.

Prítomný prokurátor krajskej prokuratúry v Trnave navrhol na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť, nakoľko napadnutý rozsudku rozsudok považuje za správny a zákonný.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí zotrval na písomných dôvodoch odvolania a žiadal napadnutý rozsudok súdu I. stupňa zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutia.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por..

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Pokiaľ ide o výrok o vine, v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, odvolací súd nezistil žiadne pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a zachovanie práva obžalovaného na obhajobu. Okresný súd pri dodržaní procesného postupu správne zistil skutkový stav veci, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por. treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný.

Súd prvého stupňa všetky zákonne vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por. správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom.

V súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti mal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä pokiaľ si niektoré vzájomne odporovali a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný N. L. spáchal skutok v rozsahu skutkových zistení napadnutého prvostupňového rozsudku, preto si všetky skutkové závery prvostupňového súdu osvojuje, a keďže sa s nimi stotožňuje, v celom rozsahu na ne ako na správne aj odkazuje.

K odvolacím námietkam obžalovaného, krajský súd uvádza, že nejde o novú a dosiaľ neuplatnenú obhajobu obžalovaného, ale o tvrdenia, s ktorými sa v súlade so stavom veci a zákonom dôsledne, a to i v dôvodoch napadnutého rozsudku, vysporiadal už súd I. stupňa, preto v podrobnostiach na ne poukazuje.

K odvolacej námietke obžalovaného, že v prípravnom konaní bol vypočutý iba raz v čase, keď bol kvôli zdravotným problémom ošetrovaný v nemocnici a nebol schopný výsluchu odvolací súd uvádza, že na č.l.18 spisu sa nachádza lekárske potvrdenie, podľa ktorého bol zo zdravotného hľadiska schopný absolvovať vypočutie políciou. Taktiež bol vypočutý dňa 11.12.2015 sudcom pre prípravné konanie k veci, teda mal možnosť k veci vypovedať už v prípravnom konaní.

K námietke, že rozhodnutie o väzbe nebolo nahrávané, odvolací súd dáva do pozornosti ustanovenia § 61a Trestného poriadku, podľa ktorého sa zaznamenáva s využitím technického zariadenia určeného na zaznamenávanie zvuku hlavné pojednávanie a verejné zasadnutie v rozsahu, v ktorom sa vykonáva dokazovanie. Rozhodovanie o väzbe v zmysle ustanovenia § 72 odsek 2 Trestného poriadku sa vykonáva formou výsluchu a nevykonáva sa na ňom dokazovanie, preto nie je nahrávané.

Zo strany okresného súdu nebol porušený zákon, keď najskôr vykonal hlavné pojednávanie a až po vyhlásení rozsudku rozhodol o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu. Práve postup okresného súdu je logický, pretože v prípade právoplatného rozhodnutia vo veci samej by bol obžalovanému nariadený výkon trestu v zmysle ustanovenia § 408 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku. Nakoľko však obžalovaný podal proti rozsudku odvolanie, okresný súd správne postupoval, keď rozhodol o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu a spis spolu so sťažnosťou predložil sťažnostnému súdu

Okresný súd postupoval v zmysle ustanovenia § 2 odsek 6 Trestného poriadku, keď predmetnú vec vybavoval prednostne a urýchlene a o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu rozhodol bez meškania (v ten istý deň a hneď po vykonaní hlavného pojednávania).

Rozsudok okresného súdu bol vyhlásený dňa 14.apríla 2016, vypracovaný bol 21.apríla 2016 a procesným stranám doručený obžalovanému 28.04.2016, obhajcovi 27.4.2016 a okresnej prokuratúre dňa 22.04.2016, teda rozsudok bol vypracovaný v zákonom stanovenej lehote 10 pracovných dní v zmysle ustanovenia § 172 odsek 3 Trestného poriadku a taktiež v uvedenej lehote procesným stranám aj doručený.

Okresný súd nepochybil, keď konanie obžalovaného N. L. správne právne kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a to na základe riadne zisteného skutkového stavu. K odôvodneniu právnej kvalifikácie okresným súdom sa odvolací súd pripája a v podrobnostiach na odôvodnenie jeho rozhodnutia odkazuje.

Okresný súd nepochybil ani v postupe konania, ktorým dokazoval skutočnosti potrebné pre ukladanie trestu. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v potrebnom rozsahu, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho predchádzajúci spôsob života i povesť, ako aj všetky ďalšie skutočnosti dôležité z hľadiska rozhodovania o treste v zmysle ustanovenia § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona. Rovnako v dôvodoch rozsudku dostatočne vyhodnotil, na základe akých okolností dospel k zisteniu rozsahu priťažujúcich a neexistencii poľahčujúcich okolností, pričom správne v tomto smere aplikoval ako priťažujúce okolnosti tie, ktoré vyplývajú z ustanovenia § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák.

Správne vyhodnotil aj vzájomný pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, keď dôsledne posúdil všetky okolnosti plynúce z ustanovení § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., ale i § 41 ods. 1 Tr. zák. Obžalovanému N. L. správne ukladal úhrnný trest odňatia slobody za zbiehajúcu

sa trestnú činnosť podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. za najprísnejší trestný čin, pričom správne zohľadnil aj skutočnosť, že dva zo zbiehajúcich sa trestných činov vykazujú znaky prečinu, s potrebou aplikovania § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. Po takejto úprave bolo potrebné postupovať pri ukladaní trestu odňatia slobody v rozpätí trestnej sadzby od dvadsaťosem mesiacov až šesťdesiat mesiacov odňatia slobody. Obžalovanému bol týmto postupom napokon uložený trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov, teda na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby odňatia slobody.

Keďže odvolanie proti výroku o treste nebolo podané v neprospech obžalovaného okresným prokurátorom, nemohol zo zákona odvolací súd uložiť obžalovanému prísnejšiu sankciu (trest). Bez ohľadu na túto skutočnosť, senát odvolacieho súdu konštatuje, že uložený trest odňatia slobody je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy dostatočným postihom, pričom splní účel trestu i požiadavky individuálnej a generálnej prevencie.

Nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním posudzovanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, správne bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Napokon zákonný je tiež výrok o treste prepadnutia vecí korešpondujúci s ustanovením § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. vo vzťahu k veciam označeným a identifikačne špecifikovaným vo výrokovej časti napadnutého prvostupňového rozsudku, nakoľko tieto veci boli preukázateľne a nepochybne určené na spáchanie trestného činu. Záver o vlastníctve prepadnutých vecí Slovenskou republikou ako štátom vyplýva z ustanovenia § 60 ods. 6 Tr. zák., ktorý okresný súd taktiež v postupe svojho konania nielen správne aplikoval, ale aj dostatočne zdôvodnil.

Obžalovaný v odvolacom konaní podal žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, ktorú odvolací súd, vzhľadom na výsledok odvolacieho konania, zamietol, pretože nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody nadobudol právoplatnosť a obžalovanému bol v zmysle ustanovenia § 408 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku nariadený výkon trestu odňatia slobody.

Nezistiac podmienky pre zmenu napadnutého rozsudku senát Krajského súdu v Trnave odvolanie obžalovaného N. L. ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.